

BETÆNKNING**Afgivet af Udvalget for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke****vedrørende****Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx 2018 om ændring af Inatsisartutlov om Kirken.***FremSAT af Naalakkersuisoq for Uddannelse, Kultur, Kirke og Udenrigsanliggender***Afgivet til forslagens 2. behandling**

Udvalget for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke har under behandlingen senest bestået af:

Medlem af Inatsisartut Doris J. Jensen, Siumut, formand

Medlem af Inatsisartut Mimi Karlsen, Inuit Ataqatigiit, næstformand

Medlem af Inatsisartut Laura Táunâjik, Siumut

Medlem af Inatsisartut Nivi Olsen, Demokraterne

Medlem af Inatsisartut Sofia Geisler, Inuit Ataqatigiit

Udvalget har efter 1. behandlingen den 9. oktober 2018 under EM2018 gennemgået forslaget.

1. Forslagets indhold og formål

Med lovforslaget foreslås en revidering af den gældende Inatsisartutlov om kirken, således bl.a. Naalakkersuisut ikke længere skal, men fremover kan, fastsætte nærmere regler for tilsynet med præstegældenes kirkebygninger og tilhørende ligkapeller. Der foreslås ligeledes en ændring i reguleringen af kateket- og organistuddannelserne, således indhold, krav, uddannelsesbeviser m.v. fremover reguleres via studieordninger og ikke gennem de gældende bekendtgørelser. Studieordningerne kommer dermed til at ligge direkte under Biskoppen. Ydermere, foreslås der en række bestemmelser, der fastslår proceduren, såfremt en ansøger til en stilling som præst eller provst trækker sin ansøgning tilbage. Sidst fastsættes det eksplicit med forslaget, at orienterings- og udtalelsemøder er omfattet af fortrolighed - også for så vidt angår evt. noter og referater af disse møder. Derudover indeholder lovforslaget en bestemmelse om opkrævning af gebyr for besøg i kirkerne uden for de almindelige kirkelige handlinger. Bestemmelsen vil give menighederne mulighed for at opkræve gebyr, såfremt menighederne måtte ønske dette.

2. Høringssvar

De afgivne høringssvar er vedlagt lovforslaget, hvilket er i overensstemmelse med formkravene opstillet af Inatsisartuts Formandskab. Forslaget har været i høring i perioden 1. november til

8. december 2017, hvilket vurderes til at være af passende længde, da høringen ikke er sammenfaldende med gængse ferieperioder.

På opfordring fra lovteknisk afdeling i Bureau for Inatsisartut er lovforslaget ligeledes blevet sendt i høring hos aktører inden for turismeerhvervet.

3. Orienteringsmøde og spørgsmål

Som led i udvalgsbehandlingen har udvalget den 16. oktober afholdt møde med biskoppen. Her blev forslaget om muligheden for at indføre gebyr ved besøg i kirken uden for de kirkelige handlinger drøftet - foruden manglen på præster, kateketer og organister. Invitation til mødet er vedlagt betænkningen som **bilag 1**.

Endvidere har udvalget, som led i udvalgsbehandlingen stillet Naalakkersuisoq for Uddannelse, Kultur, Kirke og Udenrigsanliggender en række spørgsmål. Spørgsmål såvel som svar er vedlagt betænkningen som **bilag 2 og 3**.

4. Udvalgets behandling af forslaget

4.1 Foreslået gebyr – fastsættelse, anvendelse og konsekvenser

Udvalget konstaterer, at det centrale punkt for debatten under nærværende forslags førstebehandling, især var muligheden for indførelse af gebyr for besøg i kirken uden for de kirkelige handlinger. Følgende fremgår således af lovforslagets pkt. 9:

*”§ 26 q. Menighedsrepræsentationerne **kan** opkræve et gebyr for besøg i kirkerne uden for de kirkelige handlinger. Beløbet skal tilfalde menighedsplejen på stedet.”*

(Udvalgets fremhævning)

Bestemmelsen pålægger ikke menighederne at opkræve gebyret, men, såfremt det ønskes, giver bestemmelsen muligheden for det. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at gebyret primært er tiltænkt turister eller ved f.eks. afholdelse af koncert i kirken. Samtidig fremgår det af Naalakkersuisuts besvarelse af udvalgets spørgsmål, at bestemmelsen er tilsigtet de byer og bygder, der anløbes af f.eks. krydstogtskibe.

Det er således udvalgets forventning, at bestemmelsen vil være af mindre relevans i de byer og bygder med få turistbesøg – dog kan anvendelsen af gebyret på disse lokaliteter ikke udelukkes.

Det fremgår ikke af lovforslagets afsnit 6, hvilke administrative konsekvenser indførelsen af nævnte gebyr forventes at få for menighedsrepræsentationerne. Dette afdækkes dog med udvalgets spørgsmål nr. 3, hvortil Naalakkersuisut svarede:

”Der vil være behov for en vis planlægning af besøgene. Der skal desuden ske opkrævning af gebyret og føres et omkostningsregnskab. Det skal anføres,

hvor mange besøgende, der har været, hvor meget menighedsrepræsentanterne har indkasseret, hvor lang tid, kirken har været åben m.v.”

Det må formodes, at Naalakkersuisut forventer, at menighedsrepræsentationerne har de frivillige ressourcer til at udføre disse medfølgende administrative opgaver, såfremt nærværende forslag vedtages i foreliggende form.

F.s.v. angår fastsættelsen af gebyrer og anvendelsen af de inddrevne midler følger det af gældende juridiske principper:

- Et gebyrs størrelse skal svare til de faktiske omkostninger forbundet med den aktivitet eller lignende, som gebyret opkræves i forbindelse med.
- Fastsættelsen af gebyrstørrelsen sker enten direkte ved lov eller gennem beslutning hos den udøvende myndighed efter konkret bemyndigelse i gældende lov.
- Fastsættelsen af, hvorledes gebyret skal anvendes sker enten direkte ved lov eller gennem beslutning hos den udøvende myndighed efter konkret bemyndigelse i gældende lov.

Det vurderes, at dette er sikret i nærværende lovforslag. Således bemyndiges Naalakkersuisut til at fastsætte gebyrets størrelse efter forhandling med Biskoppen, foruden at det konkret fastsættes, at de opkrævede gebyrer anvendes til menighedsplejen¹. I relation hertil spurgte udvalget Naalakkersuisut:

”2. Hvilke konkrete udgifter er det i § 26 q, at Naalakkersuisut forestiller sig nævnte gebyr skal beregnes ud fra?”

Naalakkersuisut svarede hertil følgende:

”Det kan som anført i bemærkningerne til forslaget blandt andet omfatte udgifter til vand, varme, strøm og udgifter til løn. Lønudgifterne vil primært være til rengøring.”

Det følger af forslagetets pkt. 9, at omkostninger ved aktiviteterne som anført i ovennævnte citat, **ikke** vil blive dækket af indtægterne ved inddrivelse af gebyret. Dvs. finansieringen af løn til rengøringspersonale m.v. fortsat skal findes andetsteds. Dette understreges ligeledes af Naalakkersuisuts besvarelse af spørgsmål nr. 4a, 4b og 4c. I stedet foreslås det opkrævede gebyr at tilfalde menighedsplejen, som Naalakkersuisut i sit svar nr. 1 anfører at dække følgende:

¹ Dette følger henholdsvis af forslagetets pkt. 9 og pkt. 10.

”Menighedspleje skal forstås som den bredest mulige definition af alt frivilligt kirkeligt arbejde rettet mod menigheden.”

Udvalget noterer sig, at en længere række af høringsparterne ikke bakker op om indførelsen af muligheden for nævnte gebyr. Det centrale argument herfor er, at kirken bør være åben for alle. Samtidig påpeger Visit Greenland også et ønske om, at gebyrets størrelse ikke bliver en hæmsko for turismeerhvervet, da kirker har en stor betydning for erhvervet.

4.2 Alternativer til gebyr

Som et led i udvalgets arbejde, har udvalget anmodet Naalakkersuisut om kommentarer til alternativer til inddrivelsen af ovennævnte gebyr, herunder f.eks. via havneafgiften fra krydstogtskibe eller kirkebøsserne. Udvalget skal henviser til besvarelserne nr. 6, 8 og 9 herom i bilag 3.

Ydermere fremgår det af Naalakkersuisuts besvarelse af udvalgets spørgsmål, at ”menighedspleje” og ”diakoni” i vid udstrækning er det samme, hvorfor midlerne til diakoni vil kunne anvendes til menighedsplejen². Det gælder dog for midler til diakoni, at der skal ansøges herom, og at midlerne kun kan anvendes til det ansøgte formål. Det må således følge heraf, at den enkelte menighedsrepræsentation i stedet for inddrivelse af det foreslåede gebyr, i vid udstrækning alternativt kunne søge om midler øremærket diakoni.

Det undrer udvalget, at denne løsning ikke er søgt fremmet hos menighedsrepræsentationerne, ligesom en begrundelse herfor ikke synes at fremgå af lovforslaget. Dette undrer specielt, da der med nærværende forslag følger en række nye administrative opgaver, der skal udføres af de frivillige kræfter i menighedsrepræsentationerne.

Udvalget skal på denne baggrund kraftigt opfordre Naalakkersuisut til, i samarbejde med Biskoppen, at søge at udrede, hvilke forhindringer, der måtte stå i vejen for, at menighedsrepræsentationerne i højere grad anvender denne mulighed for dækning af de omkostninger, der måtte være ved menighedsplejen. Herunder opfordres Naalakkersuisut til at undersøge, om kravene til ansøgningerne og projektbeskrivelserne er realistiske ift. de faglige ressourcer, der kan forventes at findes i menighedsrepræsentationerne. Naalakkersuisut kan i denne sammenhæng overveje, hvorvidt bispeembedet bør udstyres med ressourcer, der gør det muligt at bistå og rådgive menighedsrepræsentationerne i udarbejdelsen af ansøgninger om midler til diakoni. Såfremt der måtte være tale om, at der ikke skønnes at være afsat nok midler til den her i forslaget omtalte menighedspleje, synes løsningen snarere at være en ændring af bevillingen til diakoni på finansloven – og altså ikke en ændring af retstilstanden.

4.3 Gældende praksis

Vedrørende den gældende praksis, fremsendte udvalget nærværende spørgsmål nr. 12:

² Se svar nr. 11 i bilag 3

”Er der eksempler på, at der har fundet betaling, modtagelse af penge eller lignende sted for besøg i kirkerne uden for de kirkelige handlinger?”

Hertil svarede Naalakkersuisut:

”Der har været enkelte eksempler, hvilket også har været medvirkende til fremsættelsen af dette forslag. Med en regelfastsættelse på området sikres det, at der er en klar hjemmel til gebyropkrævningen, at opkrævningen sker under ordnede forhold, og at beløbet, der indkommer ved gebyropkrævningen, bliver anvendt til menighedsplejen på stedet.”

Udvalget har en klar forventning om, at så snart Naalakkersuisut blev bevidste om denne uhjemlede, grundlovsstridige og dermed ulovlige, inddrivelse af gebyrer, sikrede Naalakkersuisut sig, at denne praksis uden unødigt ophold blev bragt til ophør. Udvalget skal samtidig udtrykke sin kritik af, at Naalakkersuisut først oplyser om denne meget relevante medvirkende årsag til fremsættelsen af nærværende forslag, ved besvarelsen af udvalgets spørgsmål.

4.3 Resterende elementer af lovforslaget

F.s.v. angår lovforslagets resterende elementer noterer udvalget sig, at formålet med ændringerne vedrører en præcisering af lovgivningen samt en mere hensigtsmæssig indretning af ansvar og relevante opgaver. Det fremgår af lovforslaget, at disse foreslåede ændringer baserer sig på ønsker og konstaterede behov hos de relevante brugere af loven. Udvalget har ikke fundet anledning til at fremkomme med bemærkninger til disse dele af forslaget.

5. Forslagets økonomiske konsekvenser

De økonomiske og administrative konsekvenser ved forslagens realisering er beskrevet under forslagens almindelige bemærkninger. Udvalget skal henvise til foregående afsnit vedrørende udvalgets kommentarer til det foreslåede gebyrs økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige samt den enkelte borger.

Hvad angår det private erhvervsliv forventer Naalakkersuisut ikke nogen økonomiske eller administrative konsekvenser, såfremt forslaget vedtages. Udvalget har ikke fundet anledning til at kommentere herpå.

6. Udvalgets indstillinger

Udvalget skal om lovforslaget afslutningsvist bemærke:

I Grønland har vi tradition for, at kirken er et samlingspunkt for alle – at kirken er åben. Vores kirker udgør et religiøst, åndeligt og socialt mødested, og er derudover et symbol på vores

historie og samfundsværdier. Derfor bør kirken også være åben for alle, hvad enten det drejer sig om herboende eller turister, som ønsker at lære mere om vores samfund og historie. Dette strider umiddelbart mod nærværende forslag om indførelse af gebyrer for besøg uden for de kirkelige handlinger. Udvalget skal i den sammenhæng bemærke, at der med de allerede eksisterende afsatte midler til diakoni, forekommer at findes en mulighed for et kompromis, som vil gøre det muligt at opretholde den åbne kirke, sideløbende med at der kan søges flere midler til menighedsplejen. Dette særligt set i lyset af, at midlerne fra de foreslåede gebyrer ikke skal gå til dækning af nævnte omkostninger ved at holde kirkerne åbne. I stedet skal midlerne anvendes til menighedspleje, der ikke har relation til besøg uden for de kirkelige handlinger. Udvalget skal i forlængelse heraf henvise til ovenstående opfordring om, at der gennemføres en intern undersøgelse af, hvordan de afsatte midler til diakoni bedre kan udnyttes til brug for den nævnte menighedspleje.

Udvalget fremsætter på den baggrund ændringsforslag til andenbehandlingen af lovforslaget. Med ændringsforslaget indstilles det, at hjemlen til indførelse af nævnte gebyr samt dertilhørende konsekvensrettelser af gældende lov, udgår.

Et **enigt udvalg** indstiller **udvalgets ændringsforslag** til nærværende lovforslag til **vedtagelse**.

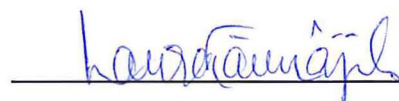
Med disse bemærkninger, og med den i betænkningen anførte forståelse, skal udvalget overgive forslaget til 2. behandling.

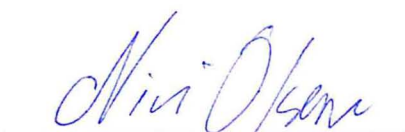
Doris J. Jensen
Formand

Mimi Karlsen
Næstformand

Laura Táunâjik

Nivi Olsen

Sofia Geisler

Naalakkersuisoq for Uddannelse, Kultur, Kirke
og Udenrigsanliggender

IKIN@nanaq.gl

Dato: 10-10-2018

J.nr.: 01.39.01.03-00201

Anmodning om møde med Biskoppen i Grønlands Stift i relation til EM2018/205

I relation til Udvalgets behandling af EM2018/205 – lovændringsforslag om kirken, skal udvalget hermed anmode om et møde med Biskoppen i Grønlands Stift.

På mødet vil udvalget gerne drøfte de forskellige dele af lovforslaget. Herudover vil udvalget gerne drøfte følgende relaterede emner:

- Udfordringerne og indsatsen f.s.v. angår mangel på præster, kateketer og organister
- Alternative indtægtsformer, foruden det i lovforslaget nævnte gebyr for turister

Såfremt udvalgets anmodning om møde kan imødekommes, skal udvalget foreslå at mødet afholdes tirsdag den 16. oktober 2018 kl. 10.00-10.50

Pva. Udvalget for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke

Med venlig hilsen

Mala H. Kuko

Udvalgsformand

Naalakkersuisoq for Uddannelse, Kultur, Kirke
og Udenrigsanliggender
/ikin@nanoq.gl

Dato: 29-10-2018

J.nr.: 01.39.01.03-00201

Skriftlige spørgsmål til EM2018/205 – ændring af kirkeloven

Udvalget for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirkes har, efter Inatsisartuts udvalgshenvisning, drøftet ovennævnte lovforslag. På den baggrund skal udvalget anmode Naalakkersuisut om besvarelse af nedenstående spørgsmål:

Indledningsvist ønsker udvalget at gøre opmærksom på, at udvalget har noteret sig, at i forhold til spørgsmål om gebyr for besøg i kirken uden for de kirkelige handlinger, er der alene tale om en mulighed. Trods dette finder udvalget, at denne mulighed rejser en række spørgsmål af både principiel og praktisk karakter.

1. Naalakkersuisut bedes definere og redegøre nærmere for, hvad termen "menighedspleje" dækker over.

Det er udvalgets forståelse, at juridisk må et gebyr ikke fastsættes højere end, at det svarer til de faktiske omkostninger forbundet med en ydelse.

2. Hvilke helt konkrete udgifter er det i § 26 q, at Naalakkersuisut forestiller sig nævnte gebyr skal beregnes ud fra?
3. Hvilke konkrete administrative opgaver for menighedsrepræsentationernes forventes der som følge af inddrivelsen af de i § 26 q nævnte gebyrer og hvorledes forventes disse dækket?

Af den foreslåede bestemmelse § 26 q fremgår følgende:

§ 26 q. Menighedsrepræsentationerne kan opkræve et gebyr for besøg i kirkerne uden for de kirkelige handlinger. Beløbet skal tilfalde menighedsplejen på stedet.

Af afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger til forslaget fremgår følgende af sidste afsnit:

"I den gældende lovgivning er der ikke hjemmel til, at menighedsrepræsentationerne kan opkræve et gebyr, hvis de åbner kirken for besøgende uden for de kirkelige handlinger. Menighedsrepræsentationerne

mødes ofte med ønsker om dette, men får ikke noget for det. Det er derfor fundet rimeligt, at der kan opkræves gebyr for denne ydelse."

(Udvalgets fremhævning)

Af afsnit 3.1. i de almindelige bemærkninger fremgår følgende:

*"Muligheden for at opkræve gebyrer for åbning af kirkerne uden for de kirkelige handlinger vil indebære **en indkomst for menigheden.**"*

(Udvalgets fremhævning)

Af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse § 26 q angives følgende:

*"Bestemmelsen giver menighedsrepræsentationerne mulighed for at opkræve gebyr for besøg i kirkerne uden for de kirkelige handlinger. Bestemmelsen er indført for at **tilgodese menighedsrepræsentationerne** i tilfælde, hvor kirken ønskes åbnet uden for de kirkelige handlinger."*

(Udvalgets fremhævning)

4. Skal den fremhævede del af ovenstående citater forstås således
 - a. at (dele) af det opkrævede gebyr kan/må tilfalde de enkelte menighedsrepræsentanter eller menighedsrepræsentationen, som kompensation for de udførte opgaver?
 - b. at (dele) af det opkrævede gebyr alene kan/må anvendes til menighedspleje? **Eller**
 - c. at indkomsten ved opkrævningen af det foreslåede gebyr kan anvendes (delvist) til konkrete øgede udgifter forbundet med besøg i kirkerne uden for de kirkelige handlinger?

Af § 26 r fremgår følgende:

*§ 26 r. Naalakkersuisut bemyndiges til efter forhandling med biskoppen at fastsætte regler om gebyrernes størrelse og opkrævning **til dækning af myndighedens omkostninger**, jf. §§ 26 n-26 q.*

(Udvalgets fremhævning)

5. Hvilken konkret myndighed er der tale om i forbindelse med det foreslåede gebyr i § 26 q?

Pba. møde mellem Biskoppen samt udvalget, synes baggrunden for det foreslåede gebyr primært at være tiltænkt kirker i de byer/bygder, der anløbes af f.eks. krydstogsskibe.

6. Kan Naalakkersuisut bekræfte dette?

I bekræftende fald:

- a. Vil det i stedet være muligt at indgå en aftale om, at en del af krydstogtskibenes havneafgift kan øremærkes menighedsplejen?

Det er udvalgets indtryk, at langt de fleste kirker har en kirkebøsse, hvor menigheden eller gæster i kirken har mulighed for frivilligt at bidrage til kirkens arbejde og primært til menighedsplejen.

7. Er det korrekt, at langt de fleste kirker har en kirkebøsse?
8. Forefindes der en regulering af anvendelsen af indtægter fra kirkebøsser – og i så fald hvilke?
9. Finder Naalakkersuisut, at oplysninger til besøgende uden for de kirkelige handlinger om anvendelsen af frivillige bidrag til kirkebøssen kunne udgøre en delvis løsning for et eventuelt ønske om flere midler til menighedsplejen eller de faktiske omkostninger ved nævnte besøg?
10. Naalakkersuisut bedes redegøre for de på finansloven afsatte midler til diakoni i perioden 2012-2018, herunder hvor stor en andel af samt til hvilke aktiviteter, disse midler er blevet tildelt.
11. Kan midlerne til diakoni anvendes til det Naalakkersuisut betegner "menighedspleje"?
12. Er der eksempler på, at der har fundet betaling, modtagelse af penge eller lignende sted for besøg i kirkerne uden for de kirkelige handlinger?

Udvalget ser frem til Naalakkersuisuts besvarelse på grønlandsk og dansk. Besvarelsen bedes fremsendt elektronisk til ina@ina.gl med kopi til udvalgets sekretær på rfr@ina.gl.

Pva. Udvalget for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke

Nivi Olsen

Fg. udvalgsformand

Bilag

3

Udvalget for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke
Inatsisartut

Svar på skriftlige spørgsmål til EM2018/205 – ændring af kirkeloven

06-11-2018
Sagsnr. 2016 - 12428
Dok. nr. 9173808

Naalakkersuisut takker for udvalgets spørgsmål af 24. oktober, som hermed besvares.

Postboks 1029
3900 Nuuk

1. Naalakkersuisut bedes definere og redegøre nærmere for, hvad termen menighedspleje dækker over.

Tlf: +299 34 50 00

Email: ikiin@nanoq.gl
www.nanoq.gl

Svar:

Menighedspleje skal forstås som den bredest mulige definition af alt frivilligt kirkeligt arbejde rettet mod menigheden.

2. Hvilke helt konkrete udgifter er det i § 26 q, at Naalakkersuisut forestiller sig nævnte gebyr skal beregnes ud fra?

Svar:

Det kan som anført i bemærkningerne til forslaget blandt andet omfatte udgifter til vand, varme, strøm og udgifter til løn. Lønudgifterne vil primært være til rengøring.

3. Hvilke konkrete administrative opgaver for menighedsrepræsentationernes forventes der som følge af inddrivelsen af de i § 26 q nævnte gebyrer og hvorledes forventes disse dækket?

Svar:

Der vil være behov for en vis planlægning af besøgene. Der skal desuden ske opkrævning af gebyret og føres et omkostningsregnskab. Det skal anføres, hvor mange besøgende, der har været, hvor meget menighedsrepræsentanterne har indkasseret, hvor lang tid, kirken har været åben mv.

Af andre opgaver kan nævnes åbning af kirken, tilsyn under åbningen, tilkaldelse af rengøringspersonale mv.

4. Skal den fremhævede del af ovenstående citater (nævnt i udvalgets skrivelse, red) forstås således

a. at (dele) af det opkrævede gebyr kan/må tilfalde de enkelte menighedsrepræsentanter eller menighedsrepræsentationen, som kompensation for de udførte opgaver?

b. at (dele) af det opkrævede gebyr alene kan/må anvendes til menighedspleje? Eller

c. at indkomsten ved opkrævningen af det foreslåede gebyr kan anvendes (delvist) til konkrete øgede udgifter forbundet med besøg i kirkerne uden for de kirkelige handlinger?

Svar:

a. Nej, da det vil bryde med princippet om, at menighedsrepræsentanter ikke er ansatte i kirken. Menighedsrepræsentanter er frivillige.

b. Ja, pengene kan alene anvendes til menighedspleje. Dette er også tilsigtet ved lovtekstens formulering: "Beløbet skal tilfalde menighedsplejen på stedet."

c. Nej. Lovteksten forudsætter, at beløbet, der indkommer ved gebyropkrævningen skal tilfalde menighedsplejen på stedet.

Løn er anført som en del af de omkostninger, der er forbundet med den konkrete ydelse. Men der er forskel på, hvad gebyret skal dække (de omkostninger der er forbundet med ydelsen) og hvad beløbet opnået ved gebyropkrævningen kan anvendes til (menighedspleje).

5. Hvilken konkret myndighed er der tale om i forbindelse med det foreslåede gebyr i § 26 q?

Svar:

Kalaallit Nunaanni Ilagiit på det konkrete sted.

6. Pba. møde mellem Biskoppen samt udvalget, synes baggrunden for det foreslåede gebyr primært at være tiltænkt kirker i de byer/bygder, der anløbes af f.eks. krydstogtskibe. Kan Naalakkersuisut bekræfte dette?

Svar:

Ja.

I bekræftende fald:

Vil det i stedet være muligt at indgå en aftale om, at en del af krydstogtskibenes havneafgift kan øremærkes menighedsplejen?

Svar:

Nej, havneafgiften skal ifølge de regler, der er fastsat herom, tilfalde landskassen, hvorfor det i givet fald vil kræve en lovændring. Der er tale om Landstingslov nr. 20 af 30. oktober 1992 om havneafgift, som senest ændret ved Inatsisartutlov nr. 14 af 3. juni 2015. Det fremgår således af landstingslovens § 1, at ved skibes anløb af havne i Grønland svares afgift til landskassen. En del af havneafgiften kan således ikke øremærkes til bestemte formål.

7. Er det korrekt, at langt de fleste kirker har en kirkebøsse?

Svar:

Det er korrekt, at langt de fleste kirker har en kirkebøsse. Inden for de seneste år har man dog valgt at fjerne kirkebøsserne i flere kirker, idet der har været flere tilfælde, hvor kirkerne er blevet brudt op, og kirkebøsserne er blevet stjålet. Omfanget af skaderne ved indbruddene kan være ret betydelige, og det er derfor fundet nødvendigt at fjerne kirkebøsserne for at mindske risikoen for indbrud.

8. Forefindes der en regulering af anvendelsen af indtægter fra kirkebøsser – og i så fald hvilke?

Svar:

Indtægterne fra kirkebøsserne tilfalder menigheden på det pågældende sted, og der er ikke nedskrevne regler om, hvad indtægterne skal anvendes til. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at der er tale om ganske små beløb.

9. Finder Naalakkersuisut, at oplysninger til besøgende uden for de kirkelige handlinger om anvendelsen af frivillige bidrag til kirkebøsser kunne udgøre en delvis løsning for et eventuelt ønske om flere midler til menighedsplejen eller de faktiske omkostninger ved nævnte besøg?

Svar:

I begrænset omfang ville det kunne give et bidrag til kirken, men det forventes at ville være af meget beskedent omfang og vil formentlig ikke kunne dække de faktiske omkostninger ved at holde kirken åben uden for de kirkelige handlinger.

10. Naalakkersuisut bedes redegøre for de på finansloven afsatte midler til diakoni i perioden 2012-2018, herunder hvor stor en andel af samt til hvilke aktiviteter, disse midler er blevet tildelt.

Svar:

Folkekirken har siden 2013 systematisk afsat midler til diakoni. I 2013 var der afsat kr. 300.000,- og alle de følgende år kr. 400.000,-. Midlerne skal konkret søges hos bispeembedet ved fremsendelse af projektbeskrivelse. De indkomne ansøgninger fordeles sig nogenlunde i følgende hovedgrupper:

- a) Salme- og samværsarrangementer for ældre i menigheden (ca. 40%)
- b) Børne- og ungearrangementer ("pølsegudstjenester", bibelskole m.v.) (ca. 40%)
- c) Projekter med overvejende sociale formål, herunder udlevering af julekurve o. lign. (ca. 20%)

11. Kan midlerne til diakoni anvendes til det Naalakkersuisut betegner "menighedspleje"?

Svar:

Diakoni og menighedspleje er i vid udstrækning det samme, hvorfor midlerne vil kunne anvendes til det samme. Der skal dog ansøges om diakonimidler, og de kan kun bruges til det ansøgte formål.

12. Er der eksempler på, at der har fundet betaling, modtagelse af penge eller lignende sted for besøg i kirkerne uden for de kirkelige handlinger?

Svar:

Der har været enkelte eksempler, hvilket også har været medvirkende til fremsættelse af dette forslag. Med en regelfastsættelse på området sikres det, at der er en klar hjemmel til gebyropkrævningen, at opkrævningen sker under ordnede forhold, og at beløbet, der indkommer ved gebyropkrævningen, bliver anvendt til menighedsplejen på stedet.

Med venlig hilsen

Ane Lone Bagger

Naalakkersuisoq